

Bruksela, dnia 28.8.2020 r.
COM(2020) 436 final

2020/0208 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustalające uprawnienia do połowów na 2021 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb
i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123
w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) w wyniku eksploatacji żywych zasobów morza populacje poławianych gatunków muszą być odbudowywane i utrzymywane powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Jednym z istotnych narzędzi w tym kontekście jest coroczne ustalanie uprawnień do połowów w formie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającym wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada (zwany dalej „MAP”) doprecyzowano wartości śmiertelności połowowej wyrażone w postaci przedziałów, które zastosowano w niniejszym wniosku z myślą o osiągnięciu celów WPRyb, w szczególności uzyskania i utrzymania MSY.

Celem niniejszego wniosku jest ustalenie uprawnień do połowów przysługujących państwom członkowskim w 2021 r. w odniesieniu do stad ryb Morza Bałtyckiego o najwyższej wartości handlowej. W celu uproszczenia i zwiększenia przejrzystości podejmowanych corocznie decyzji w sprawie TAC i kwot uprawnienia do połowów w wodach Morza Bałtyckiego są od 2006 r. ustalane odrębnym rozporządzeniem.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

We wniosku ustanawia się kwoty na poziomach zgodnych z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

• Spójność z innymi politykami Unii

Proponowane środki są zgodne z celami i zasadami wspólnej polityki rybołówstwa i są spójne z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z wymienionych poniżej względów.

Wspólna polityka rybołówstwa jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE na Radzie spoczywa obowiązek przyjęcia środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

W przedmiotowym rozporządzeniu Rady przydziela się uprawnienia do połowów państwom członkowskim. Z uwzględnieniem przepisów art. 16 ust. 6 i 7 oraz art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mają swobodę rozdzielania tych uprawnień między regiony lub podmioty gospodarcze zgodnie z kryteriami określonymi w wymienionych

artykułach. Dlatego też państwa członkowskie dysponują szerokimi możliwościami w zakresie podejmowania decyzji dotyczących wybranego przez nie społecznego lub ekonomicznego modelu korzystania z przydzielonych im uprawnień do połowów.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje rozporządzenie tego typu co roku i istnieją już publiczne i prywatne środki służące jego wdrażaniu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Niniejszy wniosek dotyczy zarządzania rybołówstwem w oparciu o art. 43 ust. 3 TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W oparciu o komunikat Komisji w sprawie konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2021 r. w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2020) 248 final) zasięgnięto opinii Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego. Wniosek opiera się na opinii naukowej Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES). We wniosku uwzględniono wstępne opinie wyrażone przez różne zainteresowane strony, dotyczące wszystkich odnośnych stad ryb, w takim zakresie, w jakim było to możliwe bez powodowania sprzeczności z istniejącą polityką lub pogorszenia stanu wrażliwych zasobów.

Opinie naukowe na temat limitów połowowych i stanu stad były również przedmiotem dyskusji z państwami członkowskimi w ramach regionalnego forum BALTFISH w czerwcu 2020 r.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Organizacja naukowa, z którą przeprowadzono konsultacje, to Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES).

Każdego roku Unia zwraca się do ICES o opinie naukowe na temat stanu stad ryb o dużej wartości handlowej. Otrzymane opinie dotyczą wszystkich stad ryb w Morzu Bałtyckim, a wartości TAC proponowane są w odniesieniu do stad o najwyższej wartości handlowej (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Ocena skutków**

Wniosek stanowi część podejścia długoterminowego, zgodnie z którym poziom połowów jest stopniowo ograniczany do poziomów gwarantujących długoterminowe zrównoważenie i na tych poziomach utrzymywany. Wynikiem stosowania takiego podejścia ma być stabilna presja połowowa, wyższe kwoty, a co za tym idzie, podniesienie dochodów rybaków i ich rodzin. Oczekuje się, że zwiększone wyladunki będą korzystne dla przemysłu rybnego, konsumentów, sektora przetwórstwa i handlu, a także dla pozostałych części sektora pomocniczego związanego z połowami przemysłowymi i rekreacyjnymi.

Decyzje podjęte w sprawie uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim w ostatnich latach przyniosły pozytywne rezultaty do 2019 r. w postaci obniżenia śmiertelności połowowej we wszystkich stadach, dla których wydano opinie dotyczące MSY, poza stadem śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, do poziomu zgodnego z przedziałami MSY w momencie ustalania TAC oraz w postaci odbudowy zasobów i przywrócenia równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów. Niestety stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego znalazło się pod dużą presją

w 2019 r. i według szacunków ICES stado najprawdopodobniej pozostanie w fatalnym stanie w kolejnych latach. Konieczne są zatem dalsze postępy w odbudowie wszystkich stad (niektóre z nich utrzymują się nadal poniżej bezpiecznych limitów biomasy) oraz zapewnienie liczebności wszystkich stad na poziomie zgodnym z MSY.

Zgodnie z szacunkami określonymi w ostatnich najlepszych dostępnych opiniach naukowych biomasa dwóch stad utrzymuje się poniżej poziomów świadczących o tym, że stado jest zdrowe (stado śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego i stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego), a biomasa dwóch stad jest nawet poniżej bezpiecznego poziomu biologicznego (stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego i stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego). Oprócz stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego kolejne trzy stada stanowiły przedmiot opinii wydanej z zachowaniem zasady ostrożności (stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej oraz dwa stada łososia atlantyckiego). W odniesieniu do dwóch stad wystosowano opinię dotyczącą MSY i osiągnęły one poziomy stad zdrowych (stada szprota i śledzia z Zatoki Ryskiej). Gładzica obejmuje dwa stada, z których w odniesieniu do jednego wydano opinię dotyczącą MSY, a w odniesieniu do drugiego – opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosek Komisji doprowadziłby do zmniejszenia uprawnień do połowów w odniesieniu do stad śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego o 50 %, stad dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego o 70 %, stad dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego o 11 %, stad śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego o 36 % oraz łososia atlantyckiego w Zatoce Fińskiej o 10 %. We wniosku Komisji zwiększono by o 15 % uprawnienia do połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej i łososia atlantyckiego w głównym basenie o 9 % oraz utrzymano by je na tym samym poziomie w odniesieniu do śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej, szprota i gładzicy.

Wpływ gospodarczy wniosków dotyczących 2021 r. będzie zatem polegał na ograniczeniu dla flot we wszystkich państwach członkowskich. W ujęciu ogólnym wniosek Komisji przewiduje ok. 425 000 ton uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim, co stanowi spadek o 11,3 % w porównaniu z rokiem 2020.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek zachowuje elastyczność w stosowaniu mechanizmów wymiany kwot, które wprowadzono już w rozporządzeniach w sprawie uprawnień do połowów na wodach Morza Bałtyckiego w poprzednich latach. W stosunku do organów publicznych (unijnych lub krajowych) nie proponuje się żadnych nowych elementów ani procedur administracyjnych, które mogłyby doprowadzić do zwiększenia obciążenia administracyjnego.

Niniejszy wniosek dotyczy przyjęcia rozporządzenia na 2021 r. i w związku z tym nie zawiera klauzuli przeglądu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie wykorzystania uprawnień do połowów w formie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot wprowadzono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

We wniosku ustalono na 2021 r. uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb lub grup stad ryb przysługujące państwu członkowskiemu prowadzącym połowy w Morzu Bałtyckim.

W dniu 20 lipca 2016 r. weszło w życie rozporządzenie (UE) 2016/1139 ustanawiające wieloletni plan zarządzania (MAP) dla Morza Bałtyckiego. Zgodnie z przepisami tego planu uprawnienia do połowów ustala się zgodnie z celami planu i zgodnie z docelowymi poziomami śmiertelności połowowej określonymi w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności dostarczanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy. W odniesieniu do stad uwzględnionych w opiniach dotyczących MSY art. 4 ust. 3 MAP stanowi, że TAC zasadniczo należy ustalić na poziomie nieprzekraczającym wartości punktu F_{MSY} (tak zwany „niższy zakres przedziału F_{MSY} ”), choć TAC można również zawsze ustalić na poziomie poniżej zakresów przedziału F_{MSY} zgodnie z art. 4 ust. 4 MAP. W przypadku zdrowych stad na warunkach określonych w art. 4 ust. 5 MAP TAC można ustalić na poziomie powyżej wartości punktu F_{MSY} (tak zwany „wyższy zakres przedziału F_{MSY} ”). W odniesieniu do stad, których biomasa znajduje się poniżej poziomów stada zdrowego (tak zwany „ $B_{trigger}$ ”), art. 5 ust. 1 MAP stanowi, że należy przyjąć odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada do poziomów stada zdrowego, a w szczególności TAC należy ustalić na poziomie poniżej wyższego zakresu przedziału F_{MSY} , uwzględniając spadek biomasy. Jeżeli biomasa stada znajduje się nawet poniżej bezpiecznego poziomu biologicznego (tak zwany „ B_{lim} ”), art. 5 ust. 2 MAP stanowi, że należy przyjąć dalsze środki zaradcze. Zgodnie z rozporządzeniem podstawowym w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa uprawnienia do połowów w przypadku stad objętych opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności ustala się na poziomach zapewniających co najmniej porównywalny poziom ochrony. Ponadto zgodnie z motywem 8 rozporządzenia podstawowego decyzje w zakresie zarządzania dotyczące połowów wielogatunkowych powinny uwzględniać trudności w połowie wszystkich stad w rybołówstwie wielogatunkowym przy utrzymaniu maksymalnego podtrzymywanego połowu w tym samym czasie, w szczególności w przypadku, gdy opinie naukowe wskazują, że bardzo trudno jest uniknąć zjawiska „gatunku dławiącego” przez zwiększenie selektywności stosowanych narzędzi połowowych.

Uprawnienia do połowów określone są zgodnie z art. 16 ust. 1 (w odniesieniu do zasady względnej stabilności) i art. 16 ust. 4 (w odniesieniu do celów wspólnej polityki rybołówstwa i zasad przewidzianych w planach wieloletnich) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

W stosownych przypadkach, w celu określenia kwot UE w odniesieniu do stad eksploatowanych wspólnie z Federacją Rosyjską, odpowiednie ilości tych zasobów zostały odjęte od TAC zalecanych przez ICES. Poziomy TAC oraz kwoty przydzielone państwu członkowskiemu podano w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego liczebność stada oszacowana przez ICES jest nadal niższa od punktu odniesienia biomasy tarłowej, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona (B_{lim}) zgodnie z ustaleniami ICES. Biorąc pod uwagę dalsze zmniejszenie szacunkowej biomasy stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego do jedynie 48 % minimalnej wartości referencyjnej (B_{lim}), Komisja proponuje zastosować przepisy art. 5 ust. 2 i art. 4 ust. 4 MAP do ustalenia TAC na poziomie niższym niż przedziały F_{MSY} . Komisja proponuje zastosowanie dolnej wartości przedziału i dodatkowego ograniczenia jako środka zaradczego. Skutkiem tego jest TAC na poziomie 1 575 ton (-50 %).

W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego po kilku latach ICES w zeszłym roku była ponownie w stanie przeprowadzić ocenę analityczną. ICES nie mogła jednak określić wartości liczbowych przedziałów śmiertelności połowowej MSY, w związku z czym wystosowała opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Ponadto ICES oszacowała, że wielkość stada nie osiągnęła bezpiecznego poziomu biologicznego (B_{lim}) i że w perspektywie średnioterminowej pozostanie ona na poziomie niższym niż B_{lim} , nawet przy całkowitym wstrzymaniu połowów. Według szacunków ICES od poprzedniego roku odnotowano dalszy spadek biomasy, w związku z czym ICES ponownie zaleciła połowy na poziomie zerowym w 2021 r. Podobnie jak w zeszłym roku ustalenie zerowego TAC zdławiłoby jednak większość połowów na obszarze Morza Bałtyckiego. W maju 2020 r. ICES przedstawiła zaktualizowaną opinię dotyczącą poziomów przyłówów dorsza atlantyckiego w innych połowach. Na podstawie podejścia przypominającego podejście przyjęte w poprzednim roku Komisja proponuje zatem ustalenie TAC ograniczonego do nieuniknionych przyłówów w innych połowach, z wyjątkiem połowów w celach wyłącznie naukowych. Na podstawie tej opinii naukowej Komisja proponuje ustalenie uprawnień do połowów na poziomie odpowiadającym poziomowi przyłowu wynoszącemu 20 %. Ponadto, biorąc pod uwagę stan stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego oraz opinię ICES, zgodnie z którą zamknięcie tarlisk może przynieść dodatkowe korzyści dla tego stada, czego nie można osiągnąć wyłącznie przy pomocy TAC (np. zwiększona rekrutacja dzięki niezakłóconemu tarłu), Komisja proponuje utrzymanie letniego zamknięcia tarlisk, co nie dotyczy połowów w celach wyłącznie naukowych oraz określonych połowów przybrzeżnych na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych. Komisja proponuje również utrzymanie zakazu połowów rekreacyjnych w podrejonach 25 i 26, ponieważ wielkość połowu byłaby znaczna w porównaniu z TAC przyłowu.

Jeśli chodzi o stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, ICES wskazała w zeszłym roku, że stan stada jest zagrożony i znów się pogarsza. Uprawnienia do połowów ustalono zatem w dolnych granicach niższego zakresu przedziału F_{MSY} i ponownie wprowadzono przedłużone i rozszerzone zimowe zamknięcie tarlisk dla podrejonów 22–23 – z wyjątkiem połowów w celach wyłącznie naukowych oraz określonych połowów przybrzeżnych na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych – ponieważ ICES uważa, że takie zamknięcia mogą przynieść dodatkowe korzyści, których nie można osiągnąć dzięki samemu TAC. Ponieważ połowy rekreacyjne przyczyniają się w znacznym stopniu do śmiertelności połowowej, limit ilościowy dla połowów rekreacyjnych zmniejszono w takim samym stopniu jak w przypadku TAC. Ponadto w związku z tym, że stado dorsza atlantyckiego ze wschodniej i z zachodniej części Morza Bałtyckiego mieszają się w podrejonie 24, oraz w następstwie środków nadzwyczajnych wprowadzonych w 2019 r. prowadzenie ukierunkowanych połowów dorsza atlantyckiego zostało zakazane, przy czym dozwolone zostały jedynie nieuniknione przyłowy w odległości powyżej sześciu mil morskich od brzegu w podrejonie 24, z wyjątkiem połowów w celach wyłącznie naukowych oraz określonych połowów przybrzeżnych na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych. Ponadto w celu stworzenia równych warunków działania w obszarze zarządzania zasobami dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego połowy rekreacyjne w odległości powyżej sześciu mil morskich od brzegu zostały zakazane w podrejonie 24, ponieważ dorsz atlantycki ze wschodniej części Morza Bałtyckiego występuje głównie w tych obszarach, oraz wprowadzono letnie zamknięcie tarlisk w dniach od 1 czerwca do 31 lipca, z wyjątkiem połowów w celach wyłącznie naukowych oraz określonych połowów przybrzeżnych na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych. Pomimo pozytywnych perspektyw z poprzedniego roku biomasa stada pozostała poniżej poziomów stada zdrowego ($B_{trigger}$). Na rok 2021 Komisja proponuje zatem utrzymanie środków towarzyszących

w niezmienionej formie przy jednoczesnym dostosowaniu okresu zamknięcia w podrejonie 24 do okresu zamknięcia w podrejonach 25–26 (tj. w dniach 1 maja–31 sierpnia) oraz ustalenie uprawnień do połowów na poziomie niższej wartości punktu (F_{lower}), dodając jednocześnie ilości przyłówów dorsza atlantyckiego w podrejonie 24 określone przez ICES i odpowiadające poziomowi przyłowu wynoszącemu 20 %, z wyjątkiem połowów przybrzeżnych na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych, w przypadku których dodaje się 100 %, gdyż takie połowy nie są objęte limitem połowowym.

Według szacunków ICES wartość biomasy śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego spadła poniżej poziomów stada zdrowego ($B_{trigger}$). Komisja, zgodnie z art. 5 ust. 1, proponuje zatem ustalenie uprawnień do połowów na poziomie poniżej wyższego zakresu przedziału F_{MSY} . Według szacunków ICES przy takim poziomie śmiertelności połowowej wartość biomasy powinna osiągnąć poziom powyżej poziomów stada zdrowego już w 2021 r.

Proponowane TAC dla stad śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej i dla szprota odpowiadają zakresowi śmiertelności połowowej na poziomie MSY zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1139. Szprot nadal opiera się na jednym tylko odpowiednim roczniku, jego szacunkową biomasę skorygowano w dół i nastąpił jej spadek. Ostatni rocznik 2019, który według szacunków jest na poziomie powyżej średniej, należy zatem utrzymać na przyszłe lata. Ponadto należy uwzględnić zależności międzygatunkowe, ponieważ szprot jest poławiany w połowach wielogatunkowych ze śledziem atlantyckim, którego TAC należy znacznie obniżyć zgodnie z zasadami określonymi w MAP. W tych okolicznościach oraz w celu uniknięcia ryzyka pogłębienia przyszłych spadków Komisja proponuje, aby nie zwiększać TAC, a tym samym proponuje utrzymanie go na dotychczasowym poziomie.

TAC dla gładzicy odpowiada łącznym opiniom naukowym dotyczącym MSY w odniesieniu do stad w podrejonach 21–23 oraz podejściu opracowanemu przez ICES mającemu zastosowanie do stad w podrejonach 24–32, w przypadku których dane są niekompletne. Komisja proponuje ustalenie na dotychczasowym poziomie ze względu na zależności międzygatunkowe. Przyłów dorsza atlantyckiego jest nieunikniony w połowach gładzicy, w związku z czym Komisja proponuje ograniczenie uprawnień do połowów dorsza atlantyckiego.

TAC dla łososia atlantyckiego w głównym basenie, łososia atlantyckiego w Zatoce Fińskiej i śledzia w Zatoce Botnickiej są zgodne z podejściem opracowanym przez ICES mającym zastosowanie do stad, w przypadku których dane są niekompletne. Komisja proponuje ustalenie uprawnień do połowów zgodnie z ilościami zalecanymi przez ICES. W odniesieniu do łososia atlantyckiego w głównym basenie Finlandia i Estonia zwróciły się z wnioskiem o utrzymanie wprowadzonej dwa lata temu ograniczonej elastyczności między obszarami. Mając na uwadze, że Komisja proponuje zwiększenie uprawnień do połowów w głównym basenie, przy jednoczesnym ich ograniczeniu w Zatoce Fińskiej, Komisja proponuje zwiększenie elastyczności między obszarami do 25 % i 500 osobników.

W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96 wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności określone w art. 3 i 4, odpowiednio w odniesieniu do stad objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu zasobów. Niedawno wprowadzono mechanizm elastyczności odnoszący się do wszystkich stad, których dotyczy obowiązek wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza

i utrudniłaby realizację celów wspólnej polityki rybołówstwa, należy jasno określić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie tylko wówczas, gdy państwa członkowskie nie korzystają z elastyczności pomiędzy poszczególnymi latami określonej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia nr 1380/2013.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2021 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ nałożono wymóg ustanowienia środków ochronnych, z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, obejmujących w stosownych przypadkach sprawozdania przygotowane przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa i inne organy doradcze, jak również z uwzględnieniem opinii otrzymanych od komitetów doradczych, które powołano dla odpowiednich obszarów geograficznych lub dziedzin kompetencji, oraz wspólnych rekomendacji wydanych przez państwa członkowskie.
- (2) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa, i z należytym uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”) określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013.
- (3) Art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że cel WPRyb polega na osiągnięciu współczynnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) w miarę możliwości do 2015 r., a w sposób stopniowy i narastający – najpóźniej do 2020 r. w przypadku wszystkich stad.
- (4) Całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy zatem ustalać, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również biorąc pod uwagę opinie wyrażane podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (5) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139² ustanowiono wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza atlantyckiego, śledzia atlantyckiego i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada („plan”). Plan ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morza pozwalała na odtwarzanie i utrzymywanie populacji poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających zapewnić MSY. W tym celu jak najszybciej, w sposób stopniowy i narastający, do 2020 r. należy dla tych stad osiągnąć docelową śmiertelność połowową wyrażoną w postaci przedziałów. Limity połowowe mające zastosowanie w 2021 r. do stad dorsza atlantyckiego, śledzia atlantyckiego i szprota w Morzu Bałtyckim należy zatem ustalić z myślą o osiągnięciu celów przedmiotowego planu.
- (6) Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) wskazała, że biomasa stada śledzia atlantyckiego w podrejonach 20–24 w zachodniej części Morza Bałtyckiego wynosi jedynie 48 % wartości odniesienia biomasy stada tarłowego, poniżej której zdolność reprodukcyjna może być ograniczona (B_{lim}). W związku z tym ICES wydała w swojej rocznej opinii z dnia 29 maja 2020 r. opinię naukową, zgodnie z którą należy całkowicie zaprzestać połowów. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 należy zatem wprowadzić wszystkie odpowiednie środki zaradcze, aby zapewnić szybkie przywrócenie liczebności przedmiotowego stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. Ponadto przepis ten wymaga wprowadzenia dalszych środków zaradczych. W tym celu należy uwzględnić harmonogram realizacji ogólnych celów wspólnej polityki rybołówstwa, a w szczególności przedmiotowego planu, ze względu na oczekiwane skutki wprowadzonych środków zaradczych oraz konieczność zapewnienia korzyści ekonomicznych, społecznych i w zakresie zatrudnienia, zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W związku z tym zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1139 uprawnienia do połowów w odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego należy ustalić na poziomie poniżej przedziału śmiertelności połowowej, jako że poziom ten uwzględnia spadek biomasy.
- (7) W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego ICES ponownie od 2019 r. mogła wystosować opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności, opracowaną na podstawie oceny obejmującej dużą ilość danych. Według szacunków ICES poziom tej biomasy jest niższy od B_{lim} , a od zeszłego roku odnotowano dalszy spadek. ICES ponownie zatem wskazała, że połowy dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego powinny być zakazane w 2021 r. ICES nie potrafiła jednak określić wartości liczbowych przedziałów śmiertelności połowowej. Jeżeli, podobnie jak w roku ubiegłym, uprawnienia do połowów w odniesieniu do dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego byłyby ustalone na poziomie wskazanym w opinii naukowej, obowiązek wyładunku wszystkich połowów uzyskanych w ramach połowów wielogatunkowych z przyłowami tych stad doprowadziłby do występowania zjawiska „gatunków dławiących”. W celu osiągnięcia właściwej równowagi między kontynuowaniem połowów ze względu na potencjalnie poważne skutki społeczno-gospodarcze a potrzebą osiągnięcia dobrego stanu biologicznego tych stad, biorąc pod uwagę, że w połowach wielogatunkowych trudno jest

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

jednocześnie poławiać wszystkie gatunki na poziomach zgodnych z maksymalnym podtrzymywalnym połowem, należy ustanowić specjalne TAC dla przyłówów dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego. Uprawnienia do połowów należy ustalić zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139.

- (8) W maju 2020 r. ICES przedstawiła zaktualizowaną opinię dotyczącą poziomów przyłówów dorsza atlantyckiego w innych połowach. Uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z tą specjalną opinią, z wyjątkiem operacji połowowych prowadzonych wyłącznie do celów badań naukowych oraz w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241³. Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 należy wprowadzić dodatkowe środki zaradcze, aby zapewnić szybkie przywrócenie stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. W związku z tym, że w opiniach naukowych wskazano, iż zwłaszcza zamykanie tarlisk może przynieść dla stada dodatkowe korzyści, których nie da się osiągnąć jedynie za pomocą TAC, na przykład zwiększoną rekrutację dzięki niezakłóconemu tarłu, warto utrzymać obowiązujące zamknięcie tarliska w okresie letnim. Opinie naukowe wskazują ponadto, że stosunkowo duże znaczenie połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego zależy od poziomu TAC. Mając na uwadze bardzo ograniczony TAC, wielkość połowów rekreacyjnych uznaje się za znaczną, w związku z czym należy utrzymać zakaz połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w podrejonach 25–26, gdzie stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego jest najbardziej obfite.
- (9) W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego ICES obniżyła szacunkową wartość biomasy i szacuje, że biomasa stada dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego nie wróciła do poziomu powyżej punktu odniesienia biomasy stada tarłowego, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania ($B_{trigger}$). Należy zatem utrzymać środki towarzyszące wprowadzone na rok 2020 oraz ustalić uprawnienia do połowów zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139, uwzględniając jednocześnie poziomy przyłowu dorsza atlantyckiego w innych połowach w podrejonie 24 zgodnie z opinią ICES w celu zapewnienia spójności z podejściem stosowanym w obszarze zarządzania zasobami dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego. Ponadto opinie naukowe wskazują, że stado dorsza z zachodniej i wschodniej części Bałtyku mieszają się w podrejonie 24. W celu ochrony wschodniobałtyckiego stada dorsza atlantyckiego i zapewnienia równych warunków działania w obszarze zarządzania zasobami dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego należy w dalszym ciągu ograniczyć stosowanie TAC w podrejonie 24 do przyłówów dorsza, z wyjątkiem operacji połowowych prowadzonych wyłącznie do celów badań naukowych oraz w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241 oraz przypadków, w których rybacy prowadzą połowy przybrzeżne na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych, w obszarach do sześciu mil morskich od brzegu, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, ponieważ w tych płytkich

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 2019/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

obszarach przybrzeżnych dominują zachodniobałtyckie stada dorsza atlantyckiego. Ponadto okres zamknięcia w podrejonie 24 należy dostosować do okresu zamknięcia w podrejonach 25–26, aby zapewnić równoważną ochronę zgodnie z opinią ICES.

- (10) W związku z tym w celu zapewnienia równych warunków działania w podrejonach 25–26 połowy rekreacyjne dorsza atlantyckiego w podrejonie 24 powinny nadal być zakazane w odległości ponad sześciu mil morskich od brzegu. Ponadto, ponieważ w opinii naukowej wskazano, że połowy rekreacyjne w dużym stopniu przyczyniają się do ogólnej śmiertelności połowowej tego stada, jak również biorąc pod uwagę obecny stan tego stada i zmniejszenie TAC, należy utrzymać dzienny limit ilościowy na rybaka rekreacyjnego. Pozostaje to bez uszczerbku dla zasady względnej stabilności mającej zastosowanie do komercyjnej działalności połowowej. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że stan stada jest zagrożony oraz że w opiniach naukowych wskazano, iż zwłaszcza zamykanie tarlisk może przynieść dodatkowe korzyści dla stada, których nie da się osiągnąć jedynie za pomocą TAC, na przykład zwiększoną rekrutację dzięki niezakłóconemu tarłu, należy utrzymać zimowe zamknięcie tarlisk, z wyjątkiem określonych przypadków, w których rybacy prowadzą połowy przybrzeżne na niewielką skalę oraz wyżej wspomnianych badań naukowych.
- (11) Według szacunków ICES wartość biomasy stada śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego spadła poniżej punktu odniesienia biomasy stada tarłowego, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania ($B_{trigger}$). Należy zatem ustalić uprawnienia do połowów zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139.
- (12) Zgodnie z opinią ICES przyłów dorsza atlantyckiego prowadzi się w ramach połowów gładzicy. Ponadto szprot jest poławiany w połowach wielogatunkowych ze śledziem atlantyckim oraz stanowi pożywienie dla dorsza atlantyckiego. Tego typu zależności międzygatunkowe należy uwzględniać przy ustalaniu uprawnień do połowów gładzicy i szprota.
- (13) Aby zagwarantować pełne wykorzystanie uprawnień do połowów przybrzeżnych, w 2019 r. wprowadzono ograniczoną elastyczność między obszarami w odniesieniu do łososia atlantyckiego z podrejonów ICES 22–31 do podrejonu ICES 32. Ze względu na zmiany uprawnień do połowów tych dwóch stad należy zwiększyć elastyczność w tym zakresie.
- (14) Wprowadzenie zakazu połowów troci wędrownej poza obszarem czterech mil morskich oraz wprowadzenie ograniczenia przyłowów troci wędrownej do 3 % połączonych połowów troci wędrownej i łososia atlantyckiego w dużym stopniu przyczyniło się do znacznego ograniczenia wcześniej poważnego nieprawidłowego raportowania połowów łososia atlantyckiego szczególnie jako połowów troci wędrownej. Należy zatem utrzymać ten przepis w celu zachowania niskiego poziomu nieprawidłowego raportowania.
- (15) Korzystanie z uprawnień do połowów określonych w niniejszym rozporządzeniu podlega przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009⁴, w szczególności jego art. 33 i 34, które dotyczą rejestrowania połowów i nakładu połowowego oraz

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

przekazywania Komisji danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić kody dotyczące wyładunków ryb ze stad objętych niniejszym rozporządzeniem, które to kody państwa członkowskie mają stosować, przesyłając dane Komisji.

- (16) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96⁵ wprowadzono dodatkowe ustalone z roku na rok warunki zarządzania TAC, w tym w art. 3 i 4 przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych TAC przezornościowymi i analitycznymi. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia przy ustalaniu TAC Rada ma określić stada, w odniesieniu do których nie stosuje się art. 3 lub 4, w szczególności na podstawie biologicznego stanu zasobów. Ostatnio w odniesieniu do wszystkich stad objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. W związku z tym w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasadę racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniłaby realizację celów WPRyb i pogorszyłaby biologiczny stan stad, należy ustalić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie w odniesieniu do TAC analitycznych tylko wówczas, gdy nie korzysta się z elastyczności obejmującej kolejny rok określonej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (17) Ponadto, ponieważ poziom biomasy stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego jest poniżej wartości B_{lim} , a w 2021 r. dozwolony jest jedynie przyłów i połów do celów badań naukowych, państwa członkowskie zobowiązały się, że nie będą stosować art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do tego stada w 2021 r., tak aby połowy w 2021 r. nie przekroczyły ustalonego TAC.
- (18) W oparciu o nowe opinie naukowe należy na okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 października 2021 r. ustalić wstępny TAC dotyczący okowielea w rejonie ICES 3a i wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4.
- (19) Aby nie zakłócić działalności połowowej oraz zapewnić unijnym rybakom środki utrzymania, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r. Niniejsze rozporządzenie powinno jednak mieć zastosowanie do okowielea w rejonie ICES 3a i w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 października 2021 r. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim na rok 2021 oraz zmienia się niektóre uprawnienia do połowów w innych wodach ustalone w rozporządzeniu (UE) 2020/123⁶.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków rybackich prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do połowów rekreacyjnych, jeżeli zostały one wyraźnie wskazane w odpowiednich przepisach.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „podrejon” oznacza podrejon ICES Morza Bałtyckiego, jak określono w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 218/2009⁷;
- 2) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza wielkość połowów z każdego stada, którą można złowić w okresie jednego roku;
- 3) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- 4) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do takich celów jak rekreacja, turystyka lub sport.

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 25 z 30.1.2020, s. 1).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (przekształcenie) (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 4

TAC i przydziały

Wielkości TAC, kwoty oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, określono w załączniku.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- c) dodatkowych wyladunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 lub art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 lub przeniesionych na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- e) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 6

Warunki wyladunku połowów i przyłowów

Stada gatunków niebędących gatunkami docelowymi znajdujące się w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i kwalifikujące się do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Środki dotyczące połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w podrejonach 22–26

1. W ramach połowów rekreacyjnych w podrejonach 22 i 23 oraz w podrejonie 24 w odległości do sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych zatrzymywać można nie więcej niż pięć osobników dorsza atlantyckiego dziennie na rybaka.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w podrejonach 22 i 23 oraz w podrejonie 24 w odległości do sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych w okresie od dnia 1 lutego do

dnia 31 marca 2021 r. zatrzymywać można nie więcej niż dwa osobniki dorsza atlantyckiego dziennie na rybaka.

3. Połowy rekreacyjne są zabronione w podrejonie 24 w odległości powyżej sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych oraz w podrejonach 25 i 26.
4. Ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych.

Artykuł 8

Środki dotyczące połowów troci wędrownej i łososia atlantyckiego w podrejonach 22–32

1. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2021 r. statkom rybackim zakazuje się połowów troci wędrownej poza obszarem czterech mil morskich mierzonym od linii podstawowych w podrejonach 22–32. Podczas połowów łososia atlantyckiego w tych wodach przyłowy troci wędrownej nie mogą przekraczać 3 % całkowitego połowu łososia atlantyckiego i troci wędrownej znajdujących się w dowolnym momencie na statku lub wyładowanych po każdym rejsie połowowym.
2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych.

Artykuł 9

Elastyczność

1. O ile w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC analityczny.
2. Art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania, w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 10

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przesyłając Komisji zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dane odnoszące się do ilości ryb złowionych lub wyładowanych, stosują kody stad określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Zmiana rozporządzenia (UE) 2020/123

W załączniku IA tabela zawierająca uprawnienia do połowów okowielia i powiązanych przyłówów w rejonie ICES 3a i w wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4 otrzymuje brzmienie:

”

Gatunek:	Okowiel i powiązane przyłowy <i>Trisopterus esmarkii</i>	Obszar: 3a; wody Unii obszarów 2a i 4 (NOP/2A3A4.)	
Rok	2020	2021	
Dania	64 940 ⁽¹⁾ (³)	pm ⁽¹⁾ (⁶)	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Niemcy	12 ⁽¹⁾ (²)(³)	pm ⁽¹⁾ (²)(⁶)	Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Niderlandy	48 ⁽¹⁾ (²)(³)	pm ⁽¹⁾ (²)(⁶)	
Unia	65 000 ⁽¹⁾ (³)	pm ⁽¹⁾ (⁶)	
Norwegia	14 500 ⁽⁴⁾	pm ⁽⁴⁾	
Wyspy Owcze	5 000 ⁽⁵⁾	pm ⁽⁵⁾	
TAC	Nie dotyczy	Nie dotyczy	

- (1) Przyłowy płamiaka i wilinka mogą stanowić do 5 % kwoty (OT2/*2A3A4). Przyłowy płamiaka i wilinka odjęte od kwoty zgodnie z niniejszym przepisem oraz przyłowy gatunków odjęte od kwoty zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.
- (2) Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach Unii obszarów ICES 2a, 3a i 4.
- (3) Kwota przyznana Unii może być poławiana wyłącznie od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2020 r.
- (4) Stosuje się kratownicę sortującą.
- (5) Stosuje się kratownicę sortującą. Łącznie z maksymalnie 15 % nieuniknionych przyłówów (NOP/*2A3A4), które należy odjąć od tej kwoty.
- (6) Kwota Unii może być poławiana od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 października 2021 r.

”

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. Art. 11 stosuje się jednak od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 października 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*